

**ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE IMPLICATE ÎN SPRIJINUL
LOGISTIC AL FORȚELOR PARTICIPANTE LA OPERAȚII
DE RĂSPUNS LA CRIZE**

**INTERNATIONAL MILITARY ORGANIZATIONS INVOLVED
IN LOGISTICAL SUPPORT OF PARTICIPATION FORCES
OF CRISIS RESPONSE**

Colonel dr. Gabriel-Tiberiu BUCEAC*
Colonel (r) prof.univ.dr. Benoni ANDRONIC**

Rezumat: *Logistica reprezintă un domeniu evolutiv, care a cunoscut și cunoaște numeroase restructurări și transformări, determinate de caracteristicile mediului economic în care evoluează și de noile concepții privind angajarea forțelor în operațiile de răspuns la crize. În efortul logistic pe care îl presupune planificarea și ducerea unei operații multinaționale, organizațiile internaționale specializate capătă din ce în ce mai pregnant un rol primordial. Operațiile multinaționale moderne reclamă o angajare majoră a tuturor resurselor disponibile și un efort concertat nu doar din partea statelor participante, ci și din perspectiva unor organisme internaționale cu responsabilități în domeniu.*

Cuvinte-cheie: *operații multinaționale, organizații internaționale, sprijin logistic, management.*

Abstract: *Logistics is an evolving field, which has known many restructuring and transformation caused by the characteristics of the economic environment and new concepts for employing forces in crisis response operations. The logistic effort required for planning and conducting a multinational operation, involves specialized international organizations that have an increasingly and stronger leading role. Modern multinational operations require a major commitment of all available resources and concerted efforts not only from the Participating States but also of international bodies with responsibilities in this area.*

Keywords: *multinational operations, international organizations, logistics support, management.*

---

* Batalionul 265 Poliție Militară, Statul Major al Forțelor Terestre

** Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, București

În condițiile economice și politice actuale, o operație militară nu mai poate fi apanajul unui singur stat, imensul efort economic, uman și material necesar determinând caracterul de multinaționalitate.

Este evident faptul că globalizarea economică a adus atât beneficii, cât și o serie de constrângeri, în majoritatea domeniilor de activitate. Managementul resurselor necesare susținerii forțelor trebuie să țină seama, într-o măsură din ce în ce mai mare, de mediul economic internațional instabil, de tendințele și stabilitatea pieței financiare mondiale și de potențialele amenințări fizice asupra lanțurilor de aprovizionare-distribuție. Progresele tehnice și tehnologice intervenite în dotarea armatelor și valorificarea eficientă a ultimelor inovații în domeniul comunicațiilor, au avut un impact puternic și asupra logisticii trupelor, influențând, adeseori în mod decisiv, modul de furnizarea a sprijinului logistic.

Astăzi nu mai putem vorbi de operații militare strict delimitate geografic, determinate de granițele unui stat sau ale unei alianțe, acestea putând fi desfășurate în orice regiune a globului, oricând situația o impune și având la dispoziție un timp de reacție foarte scurt.

Apărarea și securitatea individuală, pe de o parte, și securitatea colectivă bazată pe cooperare, pe de altă parte, sunt instrumente diferite, dar complementare ale politicii internaționale de securitate. Politica bazată pe cooperare în domeniul logistic, promovarea deschiderii și a transparenței, punerea și utilizarea în comun a diferitelor capacități, finanțarea comună a unor proiecte de dezvoltare sau cercetare în domeniu, constituie instrumentele fundamentale pentru instituționalizarea unui sistem eficient de management al resurselor.

Specialiștii apreciază că, sprijinul logistic al forțelor participante la operațiile de răspuns la crize presupune valorificarea cu maximă eficiență a potențialului economic, uman și gnoseologic comun de care dispune coaliția/alianța, precum și luarea în considerare a diferitelor opțiuni de sprijin alternative, în vederea satisfacerii cerințelor logistice a forțelor prin utilizarea resurselor naționale și internaționale pentru crearea unui cadru optim de derulare a activităților specifice.¹

În operațiile de răspuns la crize, sprijinul logistic se desfășoară, de regulă, într-un cadru multinațional, acest lucru impunând armonizarea diferitelor doctrine naționale cu doctrinele care guvernează acest tip de operații, găsirea unui numitor comun și a unui limbaj adecvat pentru definirea conceptelor de bază și dezvoltarea unor proceduri de lucru comune care să conducă la succes. Capacitatea de răspuns a comunității internaționale la noile amenințări presupune coerență în adoptarea celor mai eficiente măsuri de sprijin logistic, gestionarea eficientă a resurselor în

---

¹ Benone Andronic, *Opinii privind cerințele logisticii apărării colective*, Buletinul Academiei de Înalte Studii Militare nr. 1, Editura Academiei de Înalte Studii Militare, București, 2003, pp. 462-465.

condiții de austeritate și o atitudine proactivă în privința cooperării în domeniul sprijinului logistic multinațional. Existența unei economii de piață funcționale cere eliminarea riscului instabilității, circulația liberă a capitalurilor și extinderea schimburilor comerciale la nivel planetar.

În opinia noastră, pentru îndeplinirea cerințelor de ordin militar impuse de globalizare, comunitatea internațională trebuie să fie în măsură să gestioneze eficient problematica alocării și utilizării eficiente a resurselor și angajarea forțelor armate în operații asimetrice, departe de teritoriul național.

Din punct de vedere tehnologic, tendința crescândă privind utilizarea comerțului electronic, care poate face legătura direct între bazele producătorului și beneficiarul final, va conduce la sporirea vitezei de reacție în domeniul susținerii forțelor și „scurtcircuitarea” anumitor intermediari din lanțul de aprovizionare-distribuție, având drept consecință scurtarea timpului de reacție între lansarea cererii și onorarea acesteia². Cu toate că organizațiile internaționale capătă un rol din ce în ce mai important în domeniul sprijinului logistic, specialiștii apreciază că o serie de factori pot genera perturbări ale fluxurilor logistice și pot afecta sprijinul forțelor combatante. Printre factori care pot influența negativ sprijinul logistic se numără nerespectarea necesității de agregare selectivă a informațiilor, insuficiența pregătire a circuitelor și fluxurilor informaționale în așa fel încât să fie evitate suprapunerile de date și informații în procesul decizional, precum și diferitele interferențe privind obiectivele, competențele și responsabilitățile structurilor organizatorice logistice³.

Din acest motiv este important să evidențiem o serie de aspecte privind organizarea, funcțiile și misiunile unor organisme internaționale cu responsabilități în domeniul logistic și care joacă un rol important în arhitectura operațiilor conduse de ONU, NATO sau UE.

Organizația NATO pentru Mentenanță și Aprovizionare (*NATO Maintenance and Supply Organization – NAMSOS*) a fost creată în 1958 sub egida Consiliului Nord-atlantic (*North Atlantic Council - NAC*), odată cu semnarea cartei NAMSOS. Organizația dispune de independență administrativă, organizațională și financiară și este structurată pe o entitate legislativă, Comitetul Director (*Board of Directors – BOD*), și o entitate executivă care este Agenția NATO pentru Mentenanță și Aprovizionare (*NATO Maintenance and Supply Agency – NAMSAS*).

Misiunea NAMSOS este de a furniza sprijin logistic pentru NATO ca organizație sau pentru țările membre, în mod individual sau colectiv. Obiectivul

² Col.prof.univ.dr. Benoni Andronic, *Determinările logistice ale războiului bazat pe rețea*, Revista Gândirea Militară Românească, nr. 6, 2004, p. 29.

³ Gheorghe Minculete, *Elemente de management al sprijinului logistic*, Editura Universității Naționale de Apărare, București, 2005, p. 114.

major îl constituie efortul de a maximiza, atât în timp de pace cât și pe timp de război, eficiența sprijinului logistic pentru forțele armate ale statelor membre NATO, de a minimaliza costurile și de a evita duplicarea diferitelor activități. Obiectul principal de activitate se manifestă în domeniul sprijinului pentru sistemele de armament, dar odată cu extinderea responsabilităților și misiunilor NATO, organizația se adaptează la noile cerințe prin extinderea paletei de activități. NAMSOS este o organizație nonprofit ai cărei principali clienți sunt statele membre și comandamentele NATO. Pe baza principiului responsabilității comune între NATO și autoritățile naționale privind sprijinul logistic în contextual operațiilor multinaționale, NAMSOS poate asigura sprijin logistic tuturor statelor membre ale organizației sau unui grup de state, în funcție de necesități.

Comitetul Director al NAMSOS are ca principale responsabilități: elaborarea politicilor generale și a directivelor de acțiune; furnizarea orientărilor necesare pentru operațiunile și administrarea NAMSOS; încheierea și aprobarea înțelegerilor internaționale; stabilirea politicilor în relațiile cu clienții; aprobarea organigramei și a structurii NAMSOS și selecționarea personalului pentru anumite funcții cheie; pregătirea și luarea deciziilor în domeniul financiar și bugetar; exercitarea controlului managerial asupra activităților NAMSOS⁴.

Din cele prezentate anterior, reiese faptul că NAMSOS are ca principal domeniu de acțiune elaborarea și furnizarea îndrumărilor către organismul său executiv, privind politicile de urmat și coordonează implementarea acestor politici.

Agenția NATO pentru Mentenanță și Aprovizionare (NATO Maintenance and Supply Agency – NAMSOS)⁵ este principala agenție logistică a NATO și constituie entitatea executivă a NAMSOS. Agenția are ca principală sarcină să asiste națiunile membre NATO în organizarea activităților de procurare și aprovizionare cu piese de schimb și facilitarea accesului la servicii de mentenanță și reparații a diferitelor sisteme de armament aflate în dotarea țărilor membre. Această asistență este disponibilă ori de câte ori două sau mai multe state dispun și operează cu aceleași echipamente sau sisteme și decid, în cunoștință de cauză, să utilizeze facilitățile de sprijin puse la dispoziție de către agenție.

Serviciile furnizate de NAMSOS includ sprijin direct al forțelor dislocate în teatre de operații, activitate cu o importanță mărită în condițiile actuale și care reprezintă un real beneficiu atât pentru NATO cât și pentru țările membre.

Pentru îndeplinirea misiunilor, agenția desfășoară activități de management pe domenii funcționale ale logisticii a căror eficiență este mult mai mare decât dacă ar fi desfășurate de fiecare națiune în parte. Aceste activități includ: procurarea,

---

⁴ http://www.namsa.nato.int/About/bod_e.html

⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/NATO_Maintenance_and_Supply_Agency

aprovizionarea, mentenanța, reparațiile și suport tehnic pentru diferite echipamente sau sisteme de armament, contractarea serviciilor de transport persoane sau materiale, managementul proprietății comune, editarea de manuale electronice și baze de date, dezvoltarea cooperării prin utilizarea facilităților on-line oferite de Internet, servicii privind cartiruirea precum și diferite servicii conexe (delaborarea și eliminarea munițiilor, refacerea diferitelor locații sau zone etc.).

Principalele arii în care agenția este implicată sunt: aprovizionarea, mentenanța, achiziția, managementul contractelor și suportul tehnic⁶.

O parte din aceste servicii sunt externalizate către industria de profil, iar rolul principal al agenției este de a centraliza cerințele națiunilor, de a asigura managementul activităților logistice, de a organiza și conduce procesul de licitații internaționale și de a controla costurile și calitatea serviciilor oferite clienților. Scopul final este acela de a se asigura că națiunile beneficiază de cel mai eficient sprijin logistic pentru a garanta un nivel ridicat de mentenanță și operativitate al echipamentelor și sistemelor.

Serviciile de aprovizionare cuprind proceduri inițiale referitoare la asigurarea propriu-zisă a bunurilor materiale și asigurarea service-ului post livrare.

Procedurile inițiale implică selectarea, procurarea și distribuția echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor necesare și constau în:

- asistență de specialitate pentru stabilirea necesarului de echipamente noi;
- obținerea de date relevante privind fiabilitatea echipamentelor, după stabilirea cerințelor tehnice preliminare;
- determinarea priorităților în aprovizionare în funcție de alocările sau limitările bugetare existente;
- finalizarea concepției de sprijin prin selectarea modelului și stabilirea cerințelor finale privind cantitatea, locația de livrare și modul de transport;
- revederea concepției și urmărirea mișcării materialelor pentru a confirma respectarea cerințelor inițiale.

Procesul de service post livrare include asigurarea materialelor necesare din stocurile deținute de agenție sau prin perfectarea unor aranjamente alternative, completarea stocurilor la nivelul autorizat, menținerea și actualizarea bazei de date privind nivelul stocurilor, alte servicii conform cerințelor clienților.

De regulă, NAMSA asigură mentenanța prin intermediul unor contractori agreați. În acest caz agenția administrează contractele și monitorizează calitatea lucrărilor în concordanță cu cerințele exprimate de beneficiar. În anumite situații agenția poate executa lucrări de mentenanță în ateliere sau laboratoare proprii sau

⁶ http://www.namsa.nato.int/About/about_e.htm

poate trimite tehnicieni în locațiile solicitate de beneficiari, în special pentru întreținerea radarelor, sistemelor de rachete sau a celor de comunicație.

NAMSA achiziționează bunurile și serviciile necesare de la contractori civili din oricare din țările membre NAMSO. În anumite cazuri agenția poate apela la servicii furnizate de structuri militare din statele care fac parte din NAMSO sau, în cazuri particulare, agenția poate utiliza furnizori din țările membre al parteneriatului pentru pace. Bunurile și serviciile sunt achiziționate de regulă prin intermediul unei licitații internaționale, desfășurată pe baza regulamentului NAMSA privind achizițiile. Firmele care doresc să colaboreze cu agenția trebuie să se înregistreze în baza de date și să consulte lista cu echipamente și sisteme pentru a identifica domeniile de interes. NAMSA folosește mediul electronic pentru a pune la dispoziția potențialilor furnizori datele și informațiile necesare și pentru a asigura securitatea procedurilor. Managementul contractelor este un domeniu în care agenția deține un *know-how* solid, iar multe din țările membre apelează la aceasta, în special în ceea ce privește contractele de mentenanță. Adesea acest tip de contracte implică diferite niveluri de mentenanță, desfășurate la diverși prestatori de servicii, precum și transportul echipamentelor din locația de origine la facilitățile de mentenanță. În acest caz beneficiarul preferă să transfere aceste responsabilități către NAMSA, care poate coordona toate activitățile într-un mod unitar și eficient.

Prin intermediul serviciilor specializate de suport tehnic și cercetare, NAMSA poate asigura expertiza pentru determinarea specificațiilor tehnice și a cerințelor logistice pentru echipamente și materiale, poate participa la testarea și evaluarea performanțelor acestora și poate asigura consultanță privind introducerea în exploatare sau scoaterea din serviciu a echipamentelor sau sistemelor de armament. Suportul tehnic include în principal: evaluarea rapoartelor privind deficiențele echipamentelor și a propunerilor de îmbunătățire a performanțelor; îmbunătățirea procedurilor de mentenanță; elaborarea de propuneri pentru modificarea unor echipamente cu scopul de a îmbunătăți performanța acestora și de a mări durata de exploatare; monitorizarea comportării în exploatare a echipamentelor și stabilirea măsurilor corective necesare; analizarea fezabilității menținerii în exploatare a unor echipamente și organizarea scoaterii din funcțiune a celor care nu mai sunt necesare.

NAMSA își desfășoară întreaga activitate având la bază trei principii: *similaritatea, centralizarea și competiția*. Prin similaritate agenția asigură cerințe identice sau similare pentru doi sau mai mulți beneficiari, ceea ce înseamnă cantități mai mari de echipamente și materiale care pot fi comandate la furnizori și deci prețuri mai mici. Centralizarea asigură economia de efort, având în vedere că beneficiarii unor servicii sau echipamente variate relaționează cu o singură entitate,

care are capacitățile necesare satisfacerii unei game largi de cerințe. Competiția este asigurată prin lansarea procedurilor de licitații internaționale care permit exploatarea oportunităților oferite de o piață extinsă având drept rezultat obținerea de servicii și produse de înalt nivel calitativ la prețuri cât mai scăzute. Remarcăm faptul că NAMSA, ca organizație internațională, este exceptată de la plata taxei pe valoarea adăugată și de la formalitățile vamale ceea ce face ca agenția să fie deosebit de atractivă în domeniul sprijinului logistic. Cu toate acestea, beneficiarii care apelează la serviciile agenției sunt responsabili în privința achitării tuturor costurilor legate de serviciile furnizate de aceasta.

Agenția Europeană de Apărare (*European Defence Agency – EDA*) a fost înființată în baza articolului 42 alineatul (3) din Tratatul UE. Agenția asigură un cadru juridic și instituțional necesar cooperării statelor membre în domeniul apărării și are un rol central în procesul de dezvoltare a capacităților militare ale Uniunii Europene, precum și în privința limitării dispersării și fragmentării eforturilor statelor membre, prin facilitarea colaborării pe diferite programe în acest domeniu⁷. Agenția Europeană de Apărare are ca obiective dezvoltarea capacităților de apărare în domeniul gestionării situațiilor de criză, promovarea și consolidarea cooperării europene în materie de armamente și susținerea Politicii de Securitate și Apărare Comună (PSAC) a UE, fără însă a aduce atingere competențelor statelor membre în domeniul apărării. Agenția își propune, de asemenea, să consolideze baza industrială și tehnologică europeană din domeniul apărării, să creeze o piață europeană competitivă a echipamentelor pentru apărare și să favorizeze cercetarea.

Agenția se află sub autoritatea și controlul politic al Consiliului Europei, care stabilește anual orientările legate de activitățile agenției, în special în ceea ce privește programul de lucru și cadrul financiar. În vederea unei funcționări optime, au fost adoptate proceduri de decizie care permit îndeplinirea sarcinilor în mod coerent, logic și eficient, respectând în același timp politicile naționale de securitate și apărare ale statelor membre participante.

Fiind deschisă participării tuturor statelor membre, agenția oferă posibilitatea creării unor grupuri specifice de state membre care să elaboreze proiecte de dezvoltare specializate sau programe ad-hoc pe diverse domenii.

Agenția are personalitate juridică și are ca organe de conducere pe șeful agenției, comitetul director și directorul executiv:

- șeful agenției răspunde de organizarea generală și de funcționarea agenției și asigură punerea în aplicare, de către directorul executiv, a orientărilor emise de Consiliu și a deciziilor adoptate de Comitetul Director;

⁷ <http://europa.eu/eda>

- comitetul director este organul decizional al agenției și este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru participant și un reprezentant al Comisiei Europene; comitetul se întrunește cel puțin de două ori pe an la nivel de miniștri ai apărării sau se poate întruni în componente specifice (de exemplu, la nivel de directori naționali de cercetare în domeniul apărării, de directori naționali pe probleme de armament etc.); șeful agenției convoacă, coordonează și prezidează întrunirile periodice ale comitetului director;

- directorul executiv este numit de comitetul director la propunerea șefului agenției, pentru o perioadă de trei ani, care poate fi prelungită cu doi ani; acesta este șeful personalului agenției și răspunde de supravegherea și coordonarea unităților funcționale; directorul executiv are în subordine doi adjuncți, numiți în același mod de către comitetul director.

Principalele domenii de acțiune ale agenției sunt:

- *dezvoltarea capacităților de apărare în domeniul gestionării situațiilor de criză*; conform documentelor de constituire, agenția identifică cerințele viitoare ale Uniunii în domeniul capacităților de apărare, pe plan cantitativ și calitativ, atât în ceea ce privește forțele, cât și echipamentele; coordonează punerea în aplicare a planului de acțiune european privind capacitățile și armonizarea cerințelor militare; propune activități de colaborare în domeniul operațional; analizează și evaluează angajamentele asumate de statele membre în materie de capacități și furnizează evaluări privind prioritățile financiare;

- *promovarea și îmbunătățirea cooperării europene în domeniul armamentului*; în acest domeniu agenția propune noi proiecte multilaterale de cooperare, coordonează programele existente și gestionează programe specifice; își poate asuma, la cererea statelor membre, responsabilități de gestionare a unor programe specifice; asigură promovarea unor achiziții rentabile și eficiente prin identificarea și difuzarea celor mai bune practici;

- *consolidarea bazei industriale și tehnologice europene din domeniul apărării și crearea unei piețe europene competitive a echipamentelor de apărare*; prin consultare cu Comisia și cu firme și companii din industria de profil, agenția dezvoltă politici și strategii relevante și armonizează normele și reglementările specifice diferitelor domenii de activitate;

- *creșterea eficacității cercetării și tehnologiei europene în domeniul apărării*; agenția promovează și coordonează, activități comune de cercetare care vizează îndeplinirea cerințelor viitoare privind capacitățile de apărare; gestionează diferite contracte de cercetare și tehnologie în domeniul apărării și se preocupă de asigurarea complementarității și sinergiei dintre programele de cercetare în materie de apărare și programele de cercetare civile sau referitoare la securitate.

În cadrul domeniului de acțiune, agenția oferă statelor membre posibilitatea de a elabora proiecte *ad hoc*, adică proiecte vizând un subiect specific care nu necesită decât participarea statelor membre interesate. În plus, comitetul director poate autoriza anumiți terți să participe la proiectele ad hoc. În acest caz, Comitetul Director stabilește modalitățile de cooperare între agenție și terți.

România, în funcție de necesitățile și interesele în materie de echipamente este implicată activ, alături de partenerii din cadrul UE, într-o serie de programe de dezvoltare a unor capacități de vârf pentru a obține o cât mai mare valoare adăugată din aceste eforturi. Planul de Dezvoltare a Capacităților (*Capability Development Plan*) reprezintă principalul element de sprijin în procesul de planificare a apărării statelor membre, creând astfel premisele unui răspuns cât mai eficace la situațiile de criză cărora Uniunea va trebui să le facă față în viitor. România este de asemenea membru al unor organisme importante pentru Politica de Securitate și Apărare Comună, cum ar fi Centrul Satelitar al UE (EUSC) de la Torrejon (Spania) și Institutul de Studii de Securitate al UE (ISS) din Paris (Franța).

Baza Logistică ONU (*UN Logistic Base - UNLB*), reprezintă principala facilitate pentru sprijinul logistic al operațiilor conduse de ONU⁸.

În mod normal, ONU asigură sprijinul logistic pentru misiunile sale dintr-o combinație de cinci surse principale:

- infrastructura ONU, inclusiv baza logistică, cartierele generale ale ONU, comandamentele misiunilor și, ocazional, alte agenții ONU (UNHCR, PNUD etc);
- unități funcționale logistice sau elemente specializate destinate de către țările care contribuie la misiunile desfășurate sub auspiciile ONU;
- surse comerciale angajate de către ONU;
- țări care contribuie prin acorduri de tip stand-alone (nu participă la operația propriu-zisă dar se angajează să sprijine logistic trupele ONU);
- sprijinul independent furnizat de către statele membre în sprijinul operațiilor specifice ONU.

Având în vedere acest fapt, putem deduce că una din sursele majore pe care se sprijină organizația în planificarea și ducerea operațiilor în sprijinul păcii o reprezintă baza logistică special destinată operațiilor conduse de ONU.

Constituită inițial ca un depozit, în subordinea Departamentului pentru Operațiuni de Menținere a Păcii (*Department of Peacekeeping Operations - DPKO*), pentru echipamentele retrase din misiunile ONU, baza logistică s-a transformat de-a lungul anilor, devenind o locație importantă pentru depozitarea, mentenanța și distribuția unei game variate de echipamente, servicii și produse pentru sprijinul logistic al contingentelor care acționează sub drapelul ONU,

⁸ http://www.unlb.org/unlb_today.asp

desfășurându-și activitatea, în prezent, sub coordonarea Departamentului pentru Sprijin în Teatru (*Department for Field Support*). Baza propriu-zisă a luat ființă în anul 1994, la Brindisi, Italia, când a fost semnat Memorandum-ul de Înțelegere cu guvernul italian. Înființarea acestei facilități s-a impus ca o necesitate având în vedere numărul din ce în ce mai mare de operații de menținere a păcii conduse de ONU, în special după anii '90, și complexitatea crescută a operațiilor de sprijin logistic în condițiile creșterii numărului de state participante la misiuni ONU.

Mandatul general al bazei logistice este să contribuie, eficient și eficace, la desfășurarea operațiilor ONU în sprijinul păcii din întreaga lume, prin asigurarea sprijinului logistic, de comunicații și pregătirea personalului specializat.

Aceasta include următoarele activități:

- depozitarea, întreținerea, recepția, controlul și asigurarea autovehiculelor, materialelor de construcție și echipamentelor necesare pentru începerea și susținerea misiunilor;
- mentenanța sistemelor de comunicații și a rețelelor IT ale ONU, inclusiv link-uri satelit pentru rețele de voce, video și de date la nivel mondial;
- repararea și recondiționarea autovehiculelor, a generatoarelor și instalațiilor de aer condiționat pentru refacerea stocurilor sau redistribuirea acestora către alte misiuni ONU;
- acordarea de sprijin la sol pentru aeronavele care asigură transportul și deplasarea trupelor și a materialelor;
- desfășurarea de cursuri de instruire, seminarii și pregătire specializată adaptată la specificul misiunii, prin Centrul de Excelență pentru Instrucție.

Baza logistică funcționează și ca un depozit strategic, asigură suportul tehnic pentru mentenanța principalelor echipamente proprietatea ONU și este entitatea principală în managementul contractelor. Materialele și echipamentele achiziționate sunt recepționate în bază, sunt inspectate, etichetate, inventariate, testate, adaptate la specificul misiunii, îmbarcate în mijloace de transport specializate și trimise către zonele unde sunt desfășurate trupe ONU. În acest fel organizația reușește să asigure o coordonare eficientă a eforturilor, să elimine o serie de verigi intermediare din lanțul de aprovizionare-distribuție și să realizeze importante economii. Remarcăm faptul că, o caracteristică importantă este că, deși baza este destinată să asigure sprijinul logistic și al contingentelor militare naționale, aceasta nu operează și nu asigură echipamente cu caracter militar, în acest fel respectându-se principiile de neutralitate și imparțialitate sub care se desfășoară operațiile ONU.

Implicarea forțelor armate ale României în gestionarea crizelor la nivel global este fundamentată pe noi modalități de abordare a riscurilor asimetrice și neconvenționale și participarea proactivă la eforturile comunității internaționale. Țara noastră este racordată pe deplin la apărarea intereselor și obiectivelor de securitate ale statelor democratice prin intermediul cooperării internaționale și

împărtășește aceleași interese și valori comune partenerilor pe baza angajamentului ferm față de principiile comunității europene și transatlantice.

În opinia noastră, organizațiile internaționale (NAMSA, EDA și UNLB), implicate în sprijinul logistic al forțelor participante la operații de răspuns la crize, reprezintă elemente cheie pentru îndeplinirea misiunilor organizațiilor internaționale sub egida cărora își desfășoară activitatea (NATO, Uniunea Europeană și ONU). Cunoașterea capacităților de care acestea dispun și a modului de utilizare cu maximă eficiență a acestora, pot constitui un important factor în dezvoltarea unor strategii privind sprijinul contingentelor naționale desfășurate în operațiile de răspuns la crize. Din acest motiv, comandanții de la toate eșaloanele precum și logisticienii, trebuie să fie în măsură să selecteze și să adapteze metodele și tehnicile privind sprijinul logistic, pentru a se putea obține beneficii maxime din exploatarea oportunităților oferite de organisme multinaționale.

În era globalizării, când sprijinul logistic capătă din ce în ce mai mult un caracter de multinaționalitate, este necesară o abordare globală a modului în care se realizează sprijinul contingentelor naționale desfășurate în teatre de operații și acțiuni militare departe de teritoriul național. Doar fiind la curent cu toate capacitățile oferite pe plan internațional vom fi în măsură să răspundem provocărilor viitorului, iar sprijinul logistic va fi mult mai eficient.

BIBLIOGRAFIE

Benone Andronic, *Opinii privind cerințele logisticii apărării colective*, Buletinul Academiei de Înalte Studii Militare nr. 1, Editura Academiei de Înalte Studii Militare, București, 2003.

Col.prof.univ.dr. Benoni Andronic, *Determinările logistice ale războiului bazat pe rețea*, Revista Gândirea Militară Românească, nr. 6, 2004.

Gheorghe Minculete, *Elemente de management al sprijinului logistic*, Editura Universității Naționale de Apărare, București, 2005, p. 114.

Dorel Bahrim, *Studii Europene*, Editura Victor, București, 2009.

<http://www.nato.int>

<http://europa.eu/eda>

<http://www.namsa.nato.int>

